

**Nicolae din Flue
(1417-1487)**

S-a născut la Sachseln. A dus o viață modestă. S-a remarcat mai apoi ca soldat. La 30 de ani s-a căsătorit și a avut 10 copii. După o carieră militară, a devenit consilier și judecător în anul 1459. După ce a avut o viziune mistică, a decis să se dedice vieții contemplative în întregime. În 1467 și-a părăsit familia, cu acordul soției, și s-a instalat ca eremit la Ranft în Elveția. Faima sa de înțelepciune și evlavie i-a atras pe mai marii Europei care au recurs la sfaturile lui. S-a remarcat prin arta medierii în cazul conflictelor și prin dragostea pentru pace. A fost beatificat în anul 1648 de către Papa Inocențiu al X-lea și canonizat de către Papa Pius al XII-lea în anul 1947.

© 2019 don Giovanni Berti, gioba.it

**Calendarul săptămânii
17-24 martie 2019**

- 17 D + DUMINICA II DIN POST; Sf. Patriciu, ep.
- 18 L Sf. Ciril din Ierusalim, ep. inv. (*)
- 19 M SF. IOSIF, SOȚUL SF. FC. MARIA; Fer. Marcel Callo, m.
- 20 M Ss. Paul, Ciril, Eugen și îns. m.
- 21 J Sf. Nicolae din Flue, pustnic
- 22 V Sf. Lia, văduvă
- 23 S Sf. Turibiu din Mongrovejo, ep. (*)
- 24 D + DUMINICA III DIN POST; Sf. Ecaterina a Suediei, clg.

Gândul săptămânii

“A-L iubi pe Dumnezeu e totodată și una din modalitățile de a învăța să nu ne temem de nimic.”

(Fericitul Vladimir Ghika)

17 martie 2019 • DUMINICA II DIN POST • Sf. Patriciu, ep.

LECTURA I

Dumnezeu încheie un legământ cu Abraham cel credincios.

Citire din cartea Genezei 15,5-12.17-18

În zilele acelea, Dumnezeu l-a condus pe Abram afară și i-a zis: “Privește spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri!” Și i-a spus: “Așa va fi descendența ta”. El a crezut în Domnul și Domnul i-a socotit aceasta ca dreptate. El i-a zis: “Eu sunt Domnul, care te-am făcut să ieși din Ur, din Caldeea, ca să-ți dau țara aceasta ca s-o moștenești”. Și Abram a zis: “Doamne Dumnezeule, cum voi cunoaște că o voi stăpâni?” Și Domnul a zis: “Ia-mi o juncă de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturică și un pui de porumbel!” Și i-a adus toate acestea, le-a spintecat în două și a pus fiecare bucată una în fața celeilalte, dar păsările nu le-a spintecat. Și păsările răpitoare coborau peste animalele spintecate, dar Abram le izgonea. La apusul soarelui, un somn adânc a căzut peste Abram și l-a cuprins frica. Un întuneric mare a căzut asupra lui. Soarele a apus și s-a făcut întuneric adânc; și, iată, ca dintr-un cuptor fumegând, pară de foc a trecut printre acele părți de animale! În ziua

aceea, Domnul a încheiat o alianță cu Abram, zicând: “Descendenței tale îi voi da țara aceasta de la râul Egiptului până la Râul cel Mare, râul Eufrat”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 26(27),1.7-8.9abc.13-14 (R.: 1a)

R.: Domnul este lumina și mântuirea mea.

Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme?

Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa? **R.**

Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem:

îndură-te de mine și răspunde-mi! Din partea ta îmi spune inima: “Căutați fața mea!”

Eu caut, Doamne, fața ta. **R.**

Nu-ți ascunde fața de la mine, nu-l îndepărta cu mânie pe slujitorul tău; tu ești ajutorul meu, nu mă respinge! **R.**

Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii.

Așteaptă-l pe Domnul, fii tare, întărește-ți inima și nădăjduiește în Domnul! **R.**

LECTURA A II-A

Cristos va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni 3,17-4,1

Fraților, fiți imitatorii mei și priviți cu atenție la aceia care umblă după modelul pe care îl aveți în noi! Căci v-am spus de multe ori și vă spun și acum plângând: mulți umblă ca niște dușmani ai crucii lui Cristos. Sfârșitul lor este pieirea, dumnezeul lor este pântecul, iar gloria lor este în rușinea lor, cugetând numai la cele pământești. Însă patria noastră este în ceruri, de unde îl așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Cristos. El va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale prin puterea cu care este în stare să-și supună toate. Așa încât, frații mei iubiți și doriți, bucuria și coroana mea, rămâneți astfel statornici în Domnul, iubiții mei!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 17,5cd

Glasul Tatălui din nor spunea: "Acesta este Fiul meu cel iubit, ascultați de el!"

EVANGHELIA

În timp ce se ruga, înfățișarea feței lui s-a schimbat.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 9,28b-36

În acel timp, Isus i-a luat cu sine pe Petru, pe Ioan și pe Iacob și s-a urcat pe munte ca să se roage. Și, în timp ce se ruga, înfățișarea feței lui s-a schimbat, iar îmbrăcămintea lui a devenit albă, strălucitoare. Și iată, doi bărbați vorbeau cu el: aceștia

erau Moise și Ilie, care, apărând în glorie, vorbeau despre plecarea lui, ce avea să se împlinescă în Ierusalim. Iar Petru și cei care erau cu el erau toropiți de somn; când s-au trezit au văzut gloria lui și pe cei doi bărbați care stăteau de vorbă cu el. Când aceștia s-au îndepărtat de el, Petru i-a spus lui Isus: "Învățătorule, e bine că suntem aici; să facem trei colibe, una pentru tine, una pentru Moise și una pentru Ilie!", neștiind, de fapt, ce zice. Pe când spunea acestea, a apărut un nor și i-a învăluit în umbră, iar ei s-au înspăimântat când au intrat în nor. Atunci a fost o voce din nor, spunând: "Acesta este Fiul meu cel ales; ascultați de el!" Îndată ce a încetat vocea, Isus se afla singur. Iar ei au tăcut și nu au spus nimănui în zilele acelea ce au văzut.

Cuvântul Domnului

Tema centrală a celei de-a doua duminici a Postului Mare ne revelează un nou aspect al misterului pascal. Dacă prima duminică ne-a revelat itinerarul pe care Cristos îl are de parcurs pentru a împlini planul de mântuire a oamenilor, itinerar care îl poartă prin pătimire și prin moartea pe cruce, această a doua duminică ne așază înaintea ochilor o icoană a lui Cristos strălucind de măreție. E ușor de înțeles că această imagine, care dezvăluie și anticipă chipul luminos al Mântuitorului din ziua de Paști, e menită să se întipărească în sufletele noastre ale tuturor pentru a putea rămâne tari în credința în Înviere chiar și atunci când Îl vom vedea schingiuit, umilit, răstignit, străpuns cu sulița și murind în chinuri cumplite.

Totuși, un element comun al textelor Liturgiei Cuvântului de astăzi se impune atenției noastre. Acest element constituie o posibilă intrigă a evenimentelor relatate. În prima lectură, de exemplu, Dumnezeu încheie cu Abraham (cel pe care l-a chemat să-și părăsească țara, neamul și chiar casa tatălui) un legământ prin care se angajează să-i dea, pe lângă o descendență numeroasă, stăpânirea peste țara în care l-a adus (de bună seamă, mai bună decât pe cea pe care a părăsit-o). Dar, până să devină efectivă luarea în stăpânire, patriarhul va trebui să-și stăpânească dorința printr-un

act de credință, întrucât Dumnezeu a rezervat-o abia urmașilor săi. Această perspectivă a unei posedări deja obținute și totuși încă neluate în stăpânire e menită să educe și orientează privirea de credință către o realitate mult mai durabilă și mai adevărată, o patrie cerească. Sfântul Paul va ajunge să vorbească despre o astfel de realitate creștinilor din Filipi, tentați să se lase seduși de plăcerile pământești: Noi suntem cetățeni ai cerului; de acolo așteptăm ca mântuitor pe Domnul Isus Cristos, care va transforma sărmanul nostru trup, făcându-l asemenea trupului său glorios, prin puterea pe care o are de a-și supune toate (v. lectura a II-a). Or, perspectiva paulină se înscria în linia trasată de evenimentul schimbării la față, descris de pericopa evanghelică de astăzi. Într-adevăr, revelarea chipului luminos al lui Isus dezvăluia că El aparține unei alte realități, unei alte Împărății pe care Sfântul Petru nu putea să o cuprindă în colibele pe care voia să le construiască. Mai mult, pentru a intra în această Împărăție, Isus trebuia să se angajeze în exodul către Ierusalim.

Această duminică ne învață, așadar, să credem și să ne îndreptăm spre acea Împărăție către care Isus ne conduce traversând experiența morții.

Pr. dr. Tarciziu Șerban